

سیاسک پلاک می خواهد

مسئول روابط عمومی شهرداری منطقه ۳ در گفت و گویی کوتاه با روزنامه شهرآرادر چهارشنبه مورخ ۸ شهریور ۱۳۹۶ از پلاک گذاری همه خانه های معابر فرد بولوار شهید کشمیری در محدوده جمعیتی قرقی خبر داده بود. ولی مادر بررسی کوچه به کوچه، متوجه می شویم که خانه های پنج شش خیابان هنوز پلاک ندارند. یکی از این معابر، در محله شهید احمدی روشن (سیاسک پیشین) واقع شده است. باز جای شکرش باقی است که شهرداری به داد اینجا رسیده و اگر خبری از پلاک نیست، دست کم جدول گذاری و آسفالت کشی انجام شده است. اول از همه با این پیش فرض که چون شهرداری به تازگی نام بولوار حکمت را به شهید کشمیری تغییر داده و تابلوها را عوض کرده، حتماً فکری هم به حال فرعی ها کرده است، سری به این معبر می زنیم. اینجا هم کوچه های فرعی هیچ نام و نشانی ندارند و قانون «اولین میلان دست راست یا چپ» هنوز برقرار است و منسوخ نشده. یکی از اهالی که خودش سر صحبت را با ما باز می کند، می گوید: «اینکه فرعی ها نام ندارند، هیچ مشکلی ایجاد نمی کند، آنچه واجب تر است پلاک گذاری برای خانه هاست.» جز یک پلاک ۲ که نام و نشان «دهیاری سیاسک» روی آن نوشته شده است، دست کم ما هیچ پلاک دیگری روی سردر خانه های بینیم. از چند نفری هم که پرس و جوی کنیم، تنها جوابشان این است که «شهرداری برای پلاک منازل اینجا هیچ اقدامی نکرده، در حالی که چند کوچه پایین تر از ما پلاک دارند.» البته این جریان فقط مخصوص این معبر سیاسک نیست و چند کوچه بالاتر از آن هم هنوز هیچ پلاک گذاری ای صورت نگرفته است و شهرداری باید چرایی این مسأله را توضیح بدهد.»

آشفتگی و اعتقاد به تبعیض

خوشبختانه شهرداری حدود ۹۰ درصد از معابر زوج بولوار شهید کشمیری را پلاک گذاری کرده است و مردم از این نظر هیچ مشکلی ندارند. در خلال این بررسی ها متوجه می شویم منازل واقع در شهید کشمیری ۶۲ که جزو مهم ترین و اصلی ترین معابر این محدوده است، هنوز پلاک ندارند. موضوعی که ما را کاملاً متعجب می کند. خودمان را به آنجا می رسانیم و با چشم خودمان می بینیم که قضیه درست است. تقریباً بر سردر هیچ یک از خانه ها پلاک شهرداری نیست. در آن میان چند منزل صاحب شماره اند؛ همان پلاک قدیمی که مربوط به «دهیاری حسین آباد قرقی» است. اینجا معابر فرعی یک در میان تابلو دارند؛ البته مانند سیس آباد همان تابلوهای رنگ و رو رفته ای که متعلق به زمانی است که قرقی زیر نظر دهیاری اداره می شده است، نه شهرداری. هر چه به میدان مسجد جامع نزدیک تر می شویم، این آشفتگی بیشتر می شود و دیگر همان تابلوها و پلاک های قدیمی هم وجود ندارند. بعد از مسجد جامع هم دو تابلو که رویشان نوشته قرقی ۵ و ۳ تنها راهنماهای این محدوده هستند. معلوم نیست اگر یک روز کسی گذرش به اینجا بیفتد، چقدر قبیحه باید سرگردان باشد و خیابان را بالا و پایین کند تا نشانی اش را بیابد. اهالی از تبعیض بین خودشان و اهالی شهرک مهرگان ناراحت هستند و می گویند چطور خانه های شهرک که تپست قبرستان آمده است، پلاک دارد، ولی خانه های آن ها هنوز بی پلاک است.

مأموران سرگردان پست

جدای از دردسره های نشانی دادن به غریبه ها، دود این مشکل به ظاهر ساده به چشم مأموران پست و توزیع کنندگان قبض هم می رود. در یک مورد ما خودمان از نزدیک شاهدیم که مأمور پست برای پیدا کردن نشانی ای و رساندن یک بسته به دست صاحبش، چطور به زحمت می افتد. اگر یکی از پیر مرد های محله، او را راهنمایی نمی کرد، الان بسته برگشت خورده بود. صاحب بسته در گفت و گو با ما عنوان می کند: «هر زمان که قرار است بسته یا نامه ای به دست ما برسد همین آش و همین کاسه است. بنده خدا مأمور پست که گناهی ندارد. وقتی خانه مان پلاک و کد پستی ندارد، ناچاریم به شیوه «اولین میلان دست راست» نشانی بدهیم. خیلی وقت ها هم اصلاً نشانی را پیدا نمی کنند و یا مسو له پستی را اشتباهی تحویل همسایه های می دهند. این جریان برای قبض ها هم تکرار می شود. اگر مأمور اداره پست نشانی را پیدا کند که نور علی نور است و قبض را تحویل صاحبش می دهد؛ در غیر این صورت یا قبض ها اشتباهی سر از خانه همسایه در می آورد یا اینکه چیزی به عنوان قبض و صورت حساب دوره به دست صاحب خانه نمی رسد و موقع تلنبار شدن بدهی ها و قطع انشعاب تازه می فهمد که موضوع از چه قرار است!»

وقتی جان و مال مردم به خطر می افتد

مسأله مهم تر از قبض و بسته پستی، زمانی پیش می آید که در یکی از همین کوچه ها و خانه هایی که تابلو و پلاک ندارند، جان یک انسان در خطر باشد و خودرو های امدادی بخواهند خودشان را به آنجا برسانند. کار نداریم که بسیاری از این کوچه پس کوچه ها مناسب عبور این خودرو ها نیست، اما با توجه به نوع نشانی دادن اهالی که ناشی از مشکلی است که درباره اش صحبت می کنیم، بعید است که راننده آمبولانس و آتش نشانی به راحتی و بدون پرس و جوهای زیاد و از دست دادن زمان به مقصد برسد. در این وضعیت طبیعی است که یا

انسانی به دلیل دیر رسیدن اورژانس، جانش را از دست می دهد یا خانه و مغازه ای در آتش می سوزد و خاکستر می شود.

قرار بود اداره پست

پلاک گذاری کند که نکرد

موضوع را با علی کهن، مسئول روابط عمومی شهرداری منطقه ۳ در میان می گذاریم. او با اشاره به توافق اداره پست استان و شهرداری به ما می گوید: «مسأله پلاک ها را قرار بود ابتدا اداره پست پیگیری کند و خانه هایی را که پلاک گذاری نشده اند، با همکاری شهرداری پلاک دار کند. پس از مدتی خبری از اجرای این توافق نشد و از آنجایی که وضعیت برای مردم سخت شده بود، ما با مساعدت شهرداری منطقه، بودجه ای برای این کار در نظر گرفتیم و کار پلاک گذاری را آغاز کردیم. این در حالی است که اینکار جزو وظایف مدیریت طراحی و بهسازی محیط شهری است.»

مسئول روابط عمومی شهرداری منطقه ۳ می افزاید: «متأسفانه وضعیت پلاک در منطقه ما چندان مناسب نیست و نه تنها ناحیه منفصل چهار (محدوده جمعیتی قرقی)، بلکه دیگر نواحی هم دچار چنین مشکلی هستند. تا امروز چیزی نزدیک به پنجاه هزار پلاک با اعتبار ۱۱۰ میلیون تومان برای منازل شهروندان نصب شده است، ولی هنوز سی هزار قطعه پلاک دیگر لازم است که این جریان تمام شود. ما منتظر هستیم که شهردار منتخب مشهد و معاونان شان مستقر شوند تا بتوانیم وضعیت خانه های باقی مانده را مشخص کنیم. شهردار منطقه هم قول مساعد داده اند که این مشکل را هر چه سریع تر برطرف کنند.»

فعلاً تمرکز مان بر روی

پلاک گذاری خانه هاست، نه

تابلوی معابر فرعی

کهن درباره تابلو گذاری نشدن کوچه های فرعی می گوید: «فعلاً با توجه به خواسته خود شهروندان، تمام تمرکز ما بر روی پلاک گذاری خانه هاست. چون نشانی دادن بدون پلاک امری بسیار سخت است. ان شاء... با پایان یافتن کار نصب پلاک برای منازل، در صورت تأمین اعتبار، پروژه بعدی ما سرو سامان دادن به معابر فرعی ای است که هیچ تابلویی ندارند.»

سیس آباد
و سیاسک
و محدوده
جمعیتی قرقی
محدوده هایی
هستند که بعد
از گذشت
چندین سال از
پیوستن شان به
شهر، هنوز اندر خم
یک کوچه
پلاک گذاری
برای خانه ها و
تعویض و نصب
تابلوی جدید
برای کوچه های
فرعی اند